

بحث طرفداران و مخالفان رسانه‌های سنتی

آیا روزنامه‌های چاپی از صحنه خارج می‌شوند؟

ترجمه: سمیرا نصیری

Guy Clapperton and Andrea Kates

طرفداران: ممکن است که ما در عصر دیجیتال زندگی کنیم؛ اما روزنامه‌های کاغذی بخشی از فرهنگ ماست و قرار است باقی بماند.

بحث مقدماتی این است که آینده روزنامه‌ها، به‌ضرورت، انتخابی بین این یا آن نیست. ما به خرید روزنامه‌ها ادامه خواهیم داد، این قطعی است؛ و اگر حیاتی‌ترین راه برای تقویت آنها از لحاظ مالی پرداخت بهای نشریه باشد، در این صورت با اطمینان می‌توان گفت که این موضوع بخش مهمی از ترکیب این دو خواهد بود. اما اگر طی پنج‌سال آینده، ناشران بتوانند راه دیگری پیدا کنند که تأمین مخارج روزنامه‌ها را، به‌عنوان ابزاری به‌منظور تبلیغات، ممکن سازد؛ در آن صورت، به‌احتمال، ما خود را با آن روش انجام کار، تطبیق خواهیم داد.

چیزی که درست به‌نظر نمی‌رسد، این دیدگاه افراطی است که به‌جای گزینه‌های مختلف، تنها روزنامه‌های اینترنتی وجود خواهند

روزنامه‌ها ناپدید خواهند شد، معقول به نظر نمی‌رسد. در واقع، بحث درباره اعتبار بیشتر روزنامه‌نگاری کاغذی نسبت دیجیتال نیست. تصور نمی‌رود که روزنامه‌نگاران این احساس را داشته باشند که تفاوتی در اهمیت کیفیت مطالب، براساس رسانه‌ای که در آن منتشر می‌شود، وجود داشته باشد. گرچه، در صفحه‌های گفتگوی اینترنتی، اتهام‌هایی به همکاران محافظه‌کار زده می‌شود.

تنها نویسندگانی که با فناوری سروکار دارند، برایشان اهمیت دارد که اخبار به صورت مستقیم، ضبط شده، یا به شکل دیگری عرضه شود، و استفاده‌کنندگان در مترو، از محدودیت‌های ارتباطات اینترنتی که فرصت خواندن و شنیدن خبر روی صفحه نمایش را برای آنها خراب کرده است، شکایتی ندارند، و هنوز عده زیادی را می‌بینید که مشغول خواندن روزنامه‌های کاغذی هستند؛ به ویژه که روزنامه‌ها مجانی است، چرا که اکثر مردم اکنون نسخه روزنامه خود را برای فرد دیگری رها می‌کنند. این یک سنت اجتماعی در حال رشد و جدید است که خواننده روزنامه، آن را برای نفر بعدی جا می‌گذارد؛ که اگر قرار بود این کار از طریق نرم‌افزارهای کاربردی انجام شود، چنین رویدادی اتفاق نمی‌افتاد.

بنابراین، می‌توانید وضعیت فناوری و کیفیت محتوا را مورد بحث قرار دهید؛ ولی می‌توانید از این هم نگران باشید که مشکل با آینده این است که فناوری هرگز به موقع، سر نمی‌رسد. اما مسئله واقعی، چیزی است که مصرف‌کننده می‌خواهد. در گذشته، با وجود فناوریهای پیشرو و در دسترس، لوح لیزری، لوح کوچک، و نوار صوتی دیجیتال، نادیده گرفته می‌شدند. مردم آنها را نمی‌خواستند، و این چیزی است که در مورد این پرسش نیز اتفاق خواهد افتاد. ما تا مدت‌ها، روزنامه‌های زیادی خواهیم داشت و در آینده‌ای نزدیک از بین نخواهند رفت.

داشت. اگر به یک نسخه کاغذی از روزنامه تایمز نگاه، و آن را از ابتدا تا انتها جستجو کنیم، هیچ جای آن نمی‌توانیم یک خروجی یواس‌بی (USB) پیدا کنیم؛ و موضوع ناامیدکننده دیگر آن است که اگر یکی از مطالب روزنامه ادامه داشته باشد، آن مطلب خود را به صورت خودکار به روز نمی‌کند.

این نکته‌ها در مورد مطالعه اینترنتی خوب است؛ اما از سوی دیگر، اگر در قطار در حال خواندن با کامپیوتر دستی باشید، ممکن است شارژ باتری تمام شود. اما باتری نسخه کاغذی تایمز، حتی اگر ساعتها به آن چشم بدوزیم، تمام نمی‌شود و با اطمینان می‌توانید، اگر بخواهید، آن را ظرف دو هفته بعدی هم بخوانید.

یکی از چیزهایی که باعث تغییرهای فناوری می‌شود، مانند این ایده که روزنامه‌ها به صورت اینترنتی در خواهند آمد، پیش از آن که ناشی از توان ما برای اعمال تغییر در فناوری باشد، نشان دهنده تمایل ما به عنوان مصرف‌کننده برای تحقق چنین چیزی است. برای روزنامه‌نگاران و نویسندگان تفاوت نمی‌کند که خوانندگان، مطالب آنها را در یک ماشین دیجیتال مانند کیندل (Kindle) یا آی‌پد (iPad)، در زمان واقعی یا به صورت ضبط شده، بخوانند، یا این که آن را روی کاغذ بخوانند. در عصر کنونی، افرادی هستند که می‌خواهند حق انتخاب داشته باشند و البته نسلی هم هنوز وجود دارد که نمی‌خواهد روزنامه‌های دیجیتال را بپذیرد. افرادی نیز هستند که به دلیل هزینه بالای فناوری کامپیوتر دستی، ایده روزنامه دیجیتال برای آنها، هرگز شدنی نخواهد بود.

در سال ۱۹۹۰، بعضی از روزنامه‌نگاران نوشتند که چگونه رسانه‌ها در سال ۲۰۰۰ تغییر شکل پیدا خواهند کرد. در آن زمان، این تصور بود که تا سال ۲۰۰۰ همه روزنامه را روی صفحه نمایش می‌خوانند. اگر کسی فکر می‌کند ظرف پنج سال

حاضر، گرایش به این است که بنویسیم، درگیر شویم، و واکنش نشان دهیم. اشخاصی که پیرامون اخبار و رویدادهای کنونی، گروه تشکیل داده‌اند، با شنیدن یک سرتیتر راضی نمی‌شوند. اگر به رسوایی ژنرال پترائوس (General Petraeus)^۲ نگاه کنید، هر کس می‌خواست بخشی از داستان باشد. و مطلب بعد، سرعت رویدادها است. زمانی که اخبار در قالب چاپی منتشر شود، در آن زمان به تاریخ پیوسته است. داستان پترائوس در حال حاضر قدیمی است.

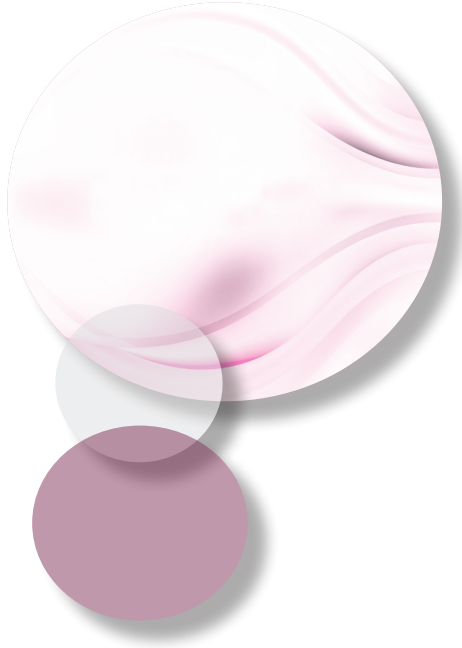
البته، این تحول، محصولات جانبی هم خواهد داشت. پیش از ارتباطات از راه دور، اخبار ممکن نبود سریع‌تر از یک اسب سرکش سفر کند، و تا همین اواخر فرض بر این بود که همه چیز به این بستگی دارد که با چه سرعتی قلم روی کاغذ می‌رود. اما این در واقع یک مفهوم قرن بیستمی است. با توسعه فناوری الکترونیکی، یکی از این محصولات جانبی، دلارهای تبلیغاتی است که به سمت قلمرو بازتر و دیجیتال سرازیر می‌شود. هنگامی که مشخص شود که هزینه تبلیغات چگونه باید برگردد، انتظار می‌رود که روزنامه‌ها به سرعت از بازار حذف شوند. ما از خط عبور کرده‌ایم و روزنامه چاپی بیش از این نمی‌تواند رضایت خاطر مشتریان را جلب کند.

در حال حاضر، دو رویداد تحول‌ساز رخ داده است. اولی حضور همزمان در همه نقاط است؛ اگر دستگاه دورنگار را به‌خاطر بیاورید، در ابتدا همه در تعجب بودند که چگونه باید با آن کنار بیایند. اما، بعد به نقطه‌ای رسید که افراد زیادی از آن استفاده می‌کردند؛ نه این‌که چون دورنگار یک دستگاه منطقی بود، بلکه چون چیزی بهتر از آن نبود، ابزاری که نمی‌شد بدون آن زندگی کرد؛ این همان جایی است که در حال حاضر با کامپیوترهای دستی هستیم. نقطه تحول‌ساز دوم، این است که هزینه سامانه‌ها به‌گونه‌ای است که فناوری در دسترس همه

مخالفان: برای این‌که روزنامه‌ها در عصر دیجیتال کار کنند، باید به صورت برخط و به شکل مناسب برای کامپیوتر دستی، عرضه شوند.

واقعیت این است که روزنامه‌های عینی چاپ‌شده روی کاغذ، تا پنج سال دیگر، مانند دایناسورهایی هستند که با حسرتی دوست داشتنی، به آنها به‌عنوان پدیده تاریخی نگاه می‌کنیم. روزگاری که اخبار، در یک چرخه کنترل‌شده، از تنها یک دیدگاه و زیر نظارت سردبیر، به ما خوانده می‌شد، و با بی‌تفاوتی مصرف می‌شد، تمام شده است. آنچه خواست امروز و فردا است، مطالب خبری چندنویسنده‌ای است که بتوان در آن شرکت کرد، نظر داد، و به یک گروه پیوست. این روزها، مطالب خبری با سرعت درخور توجهی کهنه می‌شود و اخبار روز گذشته، به تقریب بی‌درنگ بی‌اهمیت می‌شود. نمی‌توان برای چیزی که الان رخ داده است، ۲۴ ساعت منتظر ماند. اگر قرار است سیل بیاید، بهتر است درباره آن همین الان بدانیم. با منابع خبری برخط، همه این درگیریه‌ها، به صورت هم‌کنشی، به دست می‌رسد. این وضعیت هم‌اکنون اتفاق افتاده و حتی اگر هم بخواهیم، نمی‌توانیم جلوی آن را بگیریم؛ زیرا نمی‌توان آب رفته را به جوی برگرداند.

در پایان دوره زمانی مورد بحث، اخباری که در حال حاضر در روزنامه‌ها می‌خوانیم، از طریق کامپیوترهای دستی خوانده خواهد شد، و این اطلاعات در روزنامه‌های اصلی، مستلزم پرداخت حق عضویت خواهد بود. این نتیجه آن چیزی است که می‌توان اثر تخت‌آبی^۱ نامید. مطالب معینی در خبر وجود دارد که برای مردم ارزش دارد، و اگر آن را به سمت روزنامه‌های دیجیتال بکشانید، آنگاه در روزنامه‌های کاغذی موضوع دیگری به جای آن مطرح خواهد شد، که ارزشمند باشد. پیش از این، به‌آسودگی و با بی‌تفاوتی از اخبار استفاده می‌کردیم، اما در حال

قرار گرفته است، و پیش از آن که وسیله تجملی باشد، یک نیاز جدی است، و بنابراین، اکنون مناسب‌ترین زمان برای روزنامه‌ها است تا خود را تغییر دهند. این موج، بیش از هر چیز دیگری، به وسیله محتوا هدایت می‌شود. درباره تلویزیون آموزشی فکر کنید: اگر همه موضوع این باشد که شخصی کتاب را در صفحه نمایش برای شما بخواند، این کار فرقی با خواندن کتاب توسط خود شما ندارد. این در واقع تنها دو شکل متفاوت از یک چیز یکسان است. اگر همین کار را نیز با روزنامه‌ها انجام دهیم، کسانی که به سادگی محتوای روزنامه را در محیط دیجیتال باز تولید می‌کنند، و از بازار انتظار دارند که آن را بیسندد، تنها به دلیل آن که بر خط است، یا از طریق یک نرم‌افزار کاربردی در دسترس است، ناامید خواهند شد.

خواندن کتاب روی صفحه تلویزیون، هیچ ارزش افزوده‌ای ندارد. اما اکنون می‌بینیم مطالب خواندنی، با نقاط قوت گوشیهایی هوشمند و کامپیوترهای دستی، یعنی کنش‌مندی، دنبال کردن پیوند، و گذاشتن نظر، سازگار شده، که به معنی به دست آوردن زمینه است. این ویژگی را به حضور همزمان در همه نقاط، و همه گیر شدن فناوری، ربط دهید، تا تکلیف موضوع روشن شود. اکنون در موقعیتی هستیم که نمی‌توانیم به عقب برگردیم. روزنامه‌های کاغذی به سرعت در حال کاهش هستند و با افزایش گرایش به دستگاه‌های تلفن همراه، متوجه خواهیم شد که نیاز ما به خبر، بهتر پاسخ داده می‌شود.

پانوشتها:

1-Waterbed Effect

اثر تخت آبی زمانی رخ می‌دهد که قیمت‌ها در یک طرف بازار پایین کشیده می‌شود؛ برای مثال از طریق مقررات نظارتی، که منجر به تعادل قیمت‌ها در طرف دیگر می‌شود، تا حدود زیادی مثل تخت آبی که اگر یک طرف آن را فشار دهید، طرف دیگر آن واکنش نشان می‌دهد.

۲- ژنرال چهار ستاره دیوید پترائوس، رئیس وقت سازمان مرکزی اطلاعات امریکا، در نوامبر ۲۰۱۲، به دلیل روابط مخفیانه با زنی که مسئولیت تهیه بیوگرافی او را به عهده داشت، مجبور شد از کارش استعفا دهد.

منبع:

Clapperton, Guy; Kates, Andrea; **Debate: For and Against Traditional Media - Are Printed Newspapers on the Way Out?**

اگر ساعتها

به نسخه کاغذی

چشم بدوزیم

باتری آن

تمام نمی‌شود